

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: N. Budăi, A. Doga, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Liliana Catan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termocom” împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2014,

c o n s t a ță:

La 07 decembrie 2012, SA „Termocom” în procedura planului a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că la 05 octombrie 2012 a recepționat Actul de control nr. 02070 din 06 septembrie 2012, emis de Agenție, prin care s-a propus sancționarea conform legislației a SA „Termocom” în procedura planului, pe motiv că nu a îndeplinit cerințele Prescripției de înlăturare a neconformităților nr. 01500 din 17 octombrie 2011.

Consideră reclamantul că actele nominalizate nu sînt încadrate în prevederile legale, fiind lipsite de temei juridic.

Astfel, precizează că prin Prescripția de înlăturare a neconformităților nr. 01500 din 17 octombrie 2011, Agenția a solicitat modificarea sistemului ingineresc intern unic în blocul locativ amplasat pe bd. Ștefan cel Mare, 71, mun. Chișinău.

Menționează că în blocul locativ nr. 71 de pe bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău sunt 33 de apartamente, dintre care 21 de apartamente, cu suprafața totală de 1295 m.p., sunt alimentate cu agent termic centralizat, iar în 12 apartamente, cu suprafața de 731,3 m.p., a fost instalată încălzire autonomă.

De asemenea, în blocul respectiv este situată și Grădinița de copii nr. 23, care deține suprafața totală de 221,5 m.p.

Sistemul ingineresc interior din blocul locativ nr. 71, de la momentul dării în exploatare a blocului, este unic atât pentru locatarii din bloc, cât și pentru Grădinița de copii nr. 23.

SA „Termocom” în procedura planului fiind furnizor de energie termică are încheiate contracte de livrare a energiei termice în apă caldă, cu Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 8, nr. 6008 din 02 octombrie 2006 și cu Direcția educație tineret și sport Centru contractul nr. 338 din 30 ianuarie 2009.

Prin anexele nr. 2 la contracte, hotarul de delimitare a apartenenței de balanță, atât cu ÎMGFL nr.8, cât și cu DETS Centru sunt stabilite vanele nr. 3, 4 ale nodului de elevator.

Reclamantul susține că în asemenea circumstanțe responsabili de organizarea bunei funcționări a sistemului ingineresc intern unic și operarea de modificări a acestuia sunt persoanele juridice vizate.

Mai indică precum că modalitatea de efectuare a modificărilor sistemului ingineresc intern unic se efectuează prin eliberarea la cererea solicitanților (proprietarii sistemului ingineresc intern unic) de către SA „Termocom” a Condițiilor tehnice pentru proiectarea racordării la rețelele termice municipiul Chișinău, acestea fiind deja eliberate contra semnătură Direcției educație tineret și sport Centru la 17 februarie 2012, cu valabilitatea pînă la 17 februarie 2014.

Susține reclamantul că pînă în prezent, beneficiarul Condițiilor tehnice nu a proiectat la o instituție specializată instalarea aparatului de evidență a energiei termice de tip ultrasunet și nu deține proiectul corespunzător, respectiv, nu a efectuat lucrările de separare a sistemului de încălzire a grădiniței de copii nr. 23 cu instalarea nodului de evidență a energiei termice, pentru ca furnizorul de energie termică – SA „Termocom” să aibă posibilitatea de a instala echipamentul de măsurare (contorul) separat pentru grădinița de copii nr. 23 și să-l sigileze.

Prin urmare, calitatea de consumator noncasnic o deține Grădinița de copii nr. 23, în persoana Direcției educație tineret și sport Centru, motiv pentru care ultima este responsabilă de modificarea sistemului ingineresc unic.

Cere SA „Termocom”, anularea Actului de control nr. 002070 din 06 septembrie 2012 și Prescripției de înlăturare a neconformității nr. 01500 din 17 octombrie 2011, emise de Agenți pentru Protecția Consumatorilor.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2014, acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, apelul declarat de Agenți pentru Protecția Consumatorilor a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2014.

La 16 martie 2015, Agenți pentru Protecția Consumatorilor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 ianuarie 2015, iar recursul a fost declarat de Agenția

pentru Protecția Consumatorilor la 16 martie 2015 (f.d. 165) și respectiv, recursul se consideră depus în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 29 mai 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat către SA „Termocom”, copia recursului declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor, 01 iulie 2015, SA „Termocom” nu și-a realizat dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atât instanța de apel, cât și prima instanță aplicând corect normele de drept material și procedural.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești emise în respectiva pricină civilă, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO, că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991). Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în mod corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel au fost

verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Liliana Catan